

УДК 567.96(477)

О. І. Романовська

здобувач

Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна»

ХАРАКТЕРИСТИКА СТРУКТУРНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ТА ЇХ ФУНКЦІЙ

Постановка проблеми. Усі Євроінтеграційні процеси в Україні характеризуються удосконаленням правових відносин у різних сферах публічного адміністрування, в тому числі й у сфері примусового виконання рішень. Європейська та євроатлантична спільнота потребує від України системно вирішувати конституційні вимоги щодо розбудови незалежної, демократичної, соціальної і правової держави, а також вимагає сучасних підходів до характеристики структурних підрозділів державної виконавчої служби України та їх функцій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Треба відзначити значний вплив на дослідження адміністративно-правового забезпечення статусу органів державної виконавчої служби зробили такі науковці як: В. Б. Авер'янов, А. І. Панчишин, М. С. Сторогович, М. А. Бояринцева, В. М. Галунько, В. М. Плішкін, Д. С. Роговенко, С. Г. Стеценко, Т. О. Коломоець, В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко, І. А. Покровський, та ін.

Метою статті є ґрунтовна характеристика структурних підрозділів державної виконавчої служби України, а також дослідження і удосконалення їх функцій шляхом розроблення пропозицій.

Виклад основного матеріалу. Перш ніж перейти до характеристики зазначених елементів необхідно сформулювати чітку систему органів державної виконавчої служби. Проаналізувавши законодавство у сфері примусового виконання рішень, на наш погляд, *доцільно виокремити три рівні органів державної виконавчої служби, а саме: перший вищий рівень – Міністерство юстиції України у структурі якого функціонує Департамент державної виконавчої служби, структурними підрозділами якого є: Відділ примусового виконання рішень; Сектор обліку депозитних сум; Відділ правового забезпечення; Управління розгляду звернень та організації роботи: Відділ розгляду звернень громадян та надання публічної інформації; Відділ розгляду запитів і звернень народних депутатів, органів державної влади та юридичних осіб; Управління контролю за діяльністю органів державної виконавчої служби: Відділ контролю; Відділ аналітично-статистичного забезпечення та контролю за реалізацією арештованого майна; Відділ адміністрування тощо; другий регіональний*

рівень – управління державної виконавчої служби головних територіальних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, до складу яких входять відділи примусового виконання рішень; третій територіальний рівень – районні, районні в містах, міські (міст обласного значення), міськрайонні, міжрайонні відділи державної виконавчої служби відповідних територіальних управлінь юстиції.

З положень законодавства очевидно слідує, що саме з метою примусового виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) створюються органи державної виконавчої служби. Так, діяльність органів державної виконавчої служби регулюється такими нормативно-правовими актами як: Законами України: «Про виконавче провадження» [1]; «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» [2]; «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» [3], «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» [4], «Про державну службу» [5], «Про запобігання корупції» [6], Постановами Кабінету Міністрів України: «Про затвердження Типового положення про управління забезпечення примусового виконання рішень міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції України» [7]; «Про затвердження Типового положення про відділ державної виконавчої служби міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції України» [8]; «Інструкція з організації примусового виконання рішень» [9]; «Порядок складання та подання звітності про діяльність органів державної виконавчої служби та приватних виконавців» [10] та інших актах.

Відповідно до характеристики цільових елементів адміністративно-правового статусу органів державної виконавчої служби відзначимо, що основними завданням органів державної виконавчої служби є своєчасне, повне і неупереджене виконання рішень, примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб).

На органи державної виконавчої служби (державних виконавців) покладаються повноваження щодо примусового виконання рішень стосовно:

1) відібрання і передання дитини, встановлення побачення з нею або усунення перешкод у побаченні з дитиною;

2) за якими боржником є держава, державні органи, Національний банк України, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, державні та комунальні підприємства, установи, організації, юридичні особи, частка держави у статутному капіталі яких перевищує 25 відсотків, та/або які фінансуються виключно за кошти державного або місцевого бюджету;

3) за якими боржником є юридична особа, примусова реалізація майна якої заборонена відповідно до закону;

4) за якими стягувачами є держава, державні органи;

5) адміністративних судів та рішень Європейського суду з прав людини;

6) які передбачають вчинення дій щодо майна державної чи комунальної власності;

7) про виселення та вселення фізичних осіб;

8) за якими боржниками є діти або фізичні особи, які визнані недієздатними чи цивільна дієздатність яких обмежена;

9) про конфіскацію майна;

10) виконання яких віднесено цим Законом безпосередньо до повноважень інших органів, які не є органами примусового виконання тощо, а усі інші функції щодо примусового виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб), які не входять у законодавчо-встановлений перелік виконують приватні виконавці, які запроваджені у 2016 році Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

Ми вважаємо, за доцільне також сформулювати основні функції органів державної виконавчої служби вищого рівня по відношенню до органів державної виконавчої служби нижчого рівня, які визначені як цільові елементи адміністративно-правового статусу органів державної виконавчої служби в цілому:

а) контрольна функція, яка виявляється у праві зазначених органів проводити перевірки законності, повноти і своєчасного виконання рішень, правомірності оформлення відповідних документів, дотримання встановленої дисципліни;

б) кадрова функція, яка проявляється у проведенні підбору та розстановки кадрів, забезпеченні підвищення кваліфікації, що має підтримувати відповідний фаховий рівень державних виконавців під час їхньої професійної діяльності;

в) методична функція, в основі якої лежить зобов'язання надання вищим органам державної виконавчої служби різного роду роз'яснень, рекомендацій та інструкцій з приводу виконання державними виконавцями відповідних рішень у законодавчо-визначеному порядку;

г) фінансова функція, основними засадами якої є управління фінансовими ресурсами, контроль за

їхнім використанням органами державної виконавчої служби, а також матеріально-технічне забезпечення органів державної виконавчої служби.

Доцільно відзначити те, що процедура створення, діяльності, реорганізація та ліквідація органів державної виконавчої служби, яка визначена як функціонально-організаційний елемент адміністративно-правового статусу органів державної виконавчої служби, відбувається на основі законодавства про державну службу, дія якого поширюється на усі суб'єкти, які відносяться до державних службовців, в тому числі й на органи державної виконавчої служби.

Відзначимо, що чинне законодавство, а саме Закони України «Про виконавче провадження» та «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» не визначають ані процедури створення, діяльності, реорганізація та ліквідації органів державної виконавчої служби, ані кваліфікаційних вимог щодо державних виконавців. Але, саме державні виконавці визначаються державними службовцями, на яких поширюється дія Закону України «Про державну службу» [5]. Так, ст.ст. 19-21 формулюють адміністративно-правові підстави реалізації права на державну службу, яку проходять в органах державної виконавчої служби, а також й основні вимоги та основні засади процедури реалізації цього права. Відповідно, право на державну службу, в тому числі й в органах державної виконавчої служби, мають повнолітні громадяни України, які вільно володіють державною мовою та яким присвоєно ступінь вищої освіти не нижче: 1) магістра – для посад категорій «А» і «Б»; 2) бакалавра, молодшого бакалавра – для посад категорії «В». 2. На державну службу не може вступити особа, яка: 1) досягла шістдесятип'ятирічного віку; 2) в установленому законом порядку визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена; 3) має судимість за вчинення умисного злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку; 4) відповідно до рішення суду позбавлена права займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави, або займати відповідні посади; 5) піддавалася адміністративному стягненню за корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення – протягом трьох років з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили; 6) має громадянство іншої держави; 7) не пройшла спеціальну перевірку або не надала згоду на її проведення; 8) підпадає під заборону, встановлену Законом України «Про очищення влади». Під час реалізації громадянами права на державну службу не допускаються будь-які форми дискримінації, визначені законодавством [6].

Разом з тим, особа, яка претендує на зайняття посади державної служби, в тому числі й в орга-

нах державної виконавчої служби, повинна відповісти таким загальним вимогам: 1) для посад категорії «А» - загальний стаж роботи не менше семи років; досвід роботи на посадах державної служби категорій «А» чи «Б» або на посадах не нижче керівників структурних підрозділів в органах місцевого самоврядування, або досвід роботи на керівних посадах у відповідній сфері не менш як три роки; вільне володіння державною мовою, володіння іноземною мовою, яка є однією з офіційних мов Ради Європи; 2) для посад категорії «Б» у державному органі, юрисдикція якого поширюється на всю територію України, та його апараті - досвід роботи на посадах державної служби категорій «Б» чи «В» або досвід служби в органах місцевого самоврядування, або досвід роботи на керівних посадах підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності не менше двох років, вільне володіння державною мовою; 3) для посад категорії «Б» у державному органі, юрисдикція якого поширюється на територію однієї або кількох областей, міста Києва або Севастополя, та його апараті - досвід роботи на посадах державної служби категорій «Б» чи «В» або досвід служби в органах місцевого самоврядування, або досвід роботи на керівних посадах підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності не менше двох років, вільне володіння державною мовою; 4) для посад категорії «Б» в іншому державному органі, крім тих, що зазначені у пунктах 2 і 3 цієї частини, - досвід роботи на посадах державної служби категорій «Б» чи «В» або досвід служби в органах місцевого самоврядування, або досвід роботи на керівних посадах підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності не менше одного року, вільне володіння державною мовою; 5) для посад категорії «В» - наявність вищої освіти ступеня не нижче молодшого бакалавра або бакалавра за рішенням суб'єкта призначення, вільне володіння державною мовою [5].

Враховуючи систему та структуру органів державної виконавчої служби та у відповідності до законодавчих вимог щодо осіб, які претендують на державну службу в органах державної виконавчої служби актуальними, на наш погляд, є основні засади, котрі стосуються категорій «Б» та «В». Відповідно, до категорії «Б» віднесено посади як керівники та заступники керівників органів публічної адміністрації (органів виконавчої влади та інших державних органів, їхніх територіальних органів та структурних підрозділів державних органів), юрисдикція яких поширюється на територію України. Разом з тим, до категорії «В» віднесено інші посади державної служби, в тому числі й інші посади служби в органах державної виконавчої служби, що не віднесені до категорій «А» і «Б».

У зв'язку із викладеним вище, до категорії «Б» доцільно віднести такі посади у організаційній системі органів державної виконавчої служби, а саме:

а) директор Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України;

заступник директора Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України
заступник директора департаменту – начальника відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України;

заступник начальника відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України;

б) начальник управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції в області,

заступник начальника управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції в області – начальника відділу,

начальник відділу управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції в області;

в) керівники та їх заступники районних, районних у містах, міських (містах обласного значення), міськрайонних, міжрайонних відділах державної виконавчої служби Головних територіальних управлінь юстиції у областях [11].

Також доцільно відзначити, що до категорії «В» належать :

а) головний спеціаліст відділу управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у області;

провідний спеціаліст відділу управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у області;

Головний державний виконавець відділу управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у області;

старший державний виконавець відділу управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у області;

державний виконавець відділу управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції в області;

головний спеціаліст відділу управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції в області; спеціаліст відділу управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у області;

б) старші державні виконавці, державні виконавці, спеціалісти районних, районних у містах, міських (містах обласного значення), міськрайонних, міжрайонних відділах державної виконавчої

служби Головних територіальних управлінь юстиції в областях [12, с. 130].

Відзначимо, що у Законі України «Про державну службу» висуваються наступні вимоги щодо осіб, які претендують на вступ на державну службу», це зокрема:

- для посад категорії «Б» у державному органі, юрисдикція якого поширюється на всю територію України, та його апараті - досвід роботи на посадах державної служби категорій «Б» чи «В» або досвід служби в органах місцевого самоврядування, або досвід роботи на керівних посадах підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності не менше двох років, вільне володіння державною мовою;

- для посад категорії «Б» у державному органі, юрисдикція якого поширюється на територію однієї або кількох областей, міста Києва або Севастополя, та його апараті - досвід роботи на посадах державної служби категорій «Б» чи «В» або досвід служби в органах місцевого самоврядування, або досвід роботи на керівних посадах підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності не менше двох років, вільне володіння державною мовою;

- для посад категорії «Б» в іншому державному органі, крім тих, що зазначені у п. 2 і 3 ст. 20 Закону України «Про державну службу», – досвід роботи на посадах державної служби категорій «Б» чи «В» або досвід служби в органах місцевого самоврядування, або досвід роботи на керівних посадах підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності не менше одного року, вільне володіння державною мовою;

- для посад категорії «В» – наявність вищої освіти ступеня молодшого бакалавра або бакалавра, вільне володіння державною мовою [6].

Разом з тим, у зазначеному законі висуваються й спеціальні вимоги щодо осіб, які претендують на зайняття посад державної служби категорій «Б» і «В», в тому числі й у органах державної виконавчої служби, які формулюються суб'єктом призначення з урахуванням вимог спеціальних законів, що регулюють діяльність відповідного державного органу (у нашому випадку органів державної виконавчої служби), в порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади (Міністерством юстиції України), що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби (у нашому випадку у сфері державної виконавчої служби).

Відзначимо те, що у Законах України «Про державну службу», «Про виконавче провадження» та «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» деталізації вимог щодо кандидатів на посади державних службовців до конкретних органів публічної адміністрації (у нашому випад-

ку в органах державної виконавчої служби) не визначено.

На сьогоднішній день, зазначене питання врегульовується Наказом Міністерства юстиції України від 21 жовтня 2016 року «Про затвердження Спеціальних вимог до рівня професійної компетентності державних виконавців та керівників органів державної виконавчої служби» [13]. Відповідно до зазначеного нормативно-правового акту висуваються спеціальні вимоги щодо осіб, які претендують на зайняття посад:

1) *керівників Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України*, до яких відносяться: директор Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України; заступника директора Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України; заступник директора департаменту – начальника відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України; заступник начальника відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України. Вище визначена категорія претендентів відноситься до категорії «Б» та повинна вільно володіти державною мовою; мати вищу юридичну освіту зі спеціальності «Правознавство», «Міжнародне право», за ступенем вищої освіти «Магістра»; досвід роботи не менше двох років на посадах державної служби категорії «Б» чи «В», або досвід служби в органах місцевого самоврядування, або досвід роботи на керівних посадах підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності не менше двох років. До нього висуваються й спеціальні вимоги, які полягають у знанні чинного законодавства, зокрема це Цивільного кодексу України, Цивільно процесуального кодексу України, Законів України: «Про виконавче провадження», «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» тощо. Також повинен володіти професійними знаннями щодо основ державного управління, фінансів, менеджменту організацій; технології адміністративної роботи, правил ділового етикету та ділової мови; основ психології; змушений впевнено користуватися ПК (MS Office, Outlook Express, Internet), а також вільно користуватися законодавчою базою «ЛІГА». Державний службовець в органах державної виконавчої служби повинен бути наділений елементами лідерства під час ведення ділових переговорів, повинен вміти обґрунтовувати власну позицію та досягати кінцевих результатів своєї діяльності. Під час прийняття ефективних рішень зобов'язаний вміти вирішувати комплексні завдання; ефективно використовувати ресурси (у тому числі трудові і матеріальні); аналізувати діяльність та планування заходів щодо її реалізації;

вміти працювати з великими масивами інформації, а також працювати при багатозадачності; уміти встановлювати цілі, пріоритети та орієнтири тощо. Він зобов'язаний налагоджувати комунікаційні відносини та ефективно взаємодіяти на публічних виступах; досягати співпраці та налагоджувати партнерську взаємодію, бути відкритим у відношеннях із іншими особами та під час спілкування. Також керівник повинен бути наділений особистими компетенціями, а саме: аналітичними здібностями, дисциплінованістю, інноваційністю, самоорганізацією та орієнтацією на розвиток, дипломатичністю, відповідальністю, сумлінністю, стресостійкістю, комунікабельністю тощо;

2) *державних виконавців відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України*, до яких відносяться: головні державні виконавці відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України; старші державні виконавці відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України; державні виконавці відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України. Вище визначена категорія претендентів відноситься до категорії «В» та повинна вільно володіти державною мовою.

3) *керівників територіальних органів державної виконавчої служби*, до яких відносяться: заступники начальників міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції – начальники Управлінь забезпечення примусового виконання рішень, заступники начальників Управлінь – начальників відділів примусового виконання рішень, заступники начальників Управлінь забезпечення примусового виконання рішень, заступники начальників Управлінь – начальників відділів організації та контролю за виконанням рішень Управлінь забезпечення примусового виконання рішень, заступники начальників відділів примусового виконання рішень Управлінь забезпечення примусового виконання рішень міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції, начальники та заступники начальників районних, районних у містах, міських, міськрайонних, міжрайонних відділів державної виконавчої служби міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції. Вище визначена категорія претендентів відноситься до категорії «Б», до якої висуваються наступні вимоги, а саме: вільне володіння державною мовою, досвід роботи на посадах державної служби категорії «Б» чи «В», або досвід служби в органах місцевого самоврядування, або досвід роботи на керівних посадах підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності не менше двох років;

4) *державні виконавці територіальних органів державної виконавчої служби*, до яких відносяться: головні та старші державні виконавці відділу примусового виконання рішень Управління забезпечення примусового виконання рішень, районних, районних у містах, міських, міськрайонних, міжрайонних відділів державної виконавчої служби міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції, державні виконавці відділу примусового виконання рішень Управління забезпечення примусового виконання рішень, районних, районних у містах, міських, міськрайонних, міжрайонних відділів державної виконавчої служби міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції. Вище визначена категорія претендентів відноситься до категорії «В» державних службовців. Досвід роботи у органах публічної адміністрації не обов'язковий.

Нинішнє законодавство України, яке визначає органи та особи, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів, визначає особливості та процедуру виконавчого провадження, визначає гарантії прав фізичних і юридичних осіб у виконавчому провадженні; формулює вимоги до осіб, які претендують на посади працівників органів державної виконавчої служби, є досить розмитих та неоднозначних, які в сукупності не визначають чіткої вертикалі публічного адміністрування у сфері державної виконавчої служби.

Висновок. Ми вважаємо, що система нормативно-правових актів, які визначають адміністративно-правовий статус органів державної виконавчої служби повинні чітко сформулювати структуру цих органів. На сьогоднішній день органи державної виконавчої служби являються як пережитки правового процесу еволюції публічного адміністрування цієї сфери, визначаються досить фрагментарно, наче частинка калейдоскопу висвітлюється уся діяльність державної виконавчої служби в Україні. Усе законодавство, яке врегульовує адміністративно-правовий статус органів державної виконавчої служби має бути більш чітким та доступним не лише фахівцям-правознавцям, а й усім пересічним громадянам, які захищатимуть свої права. Щоб виправити ситуацію щодо удосконалення адміністративно-правового статусу органів державної виконавчої служби необхідно прийняти Кодекс України про примусове виконання рішень, у якому необхідно передбачити усі проблемні питання, а саме: сформулювати загальні засади примусового виконання рішень, сформулювати принципи діяльності суб'єктів примусового виконання рішень, сформулювати чітку ієрархічну структуру суб'єктів примусового виконання рішень, визначити їх права, завдання та обов'язки, передбачити відповідальність при порушенні законодавства у сфері примусового

виконання рішень тощо. Отже, адміністративно-правовий статус органів державної виконавчої служби врегульовують нормативно-правові акти, які не в повній мірі визначають статус суб'єктів. Так, наприклад, такий суб'єкт публічного адміністрування у сфері примусового виконання рішень суду як Департамент державної виконавчої служби, Відділ правового забезпечення Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, Відділ примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України на сьогоднішній день існує, але положення, які мають їх нормативно врегульовувати - відсутні. Відзначимо те, що аналогічне положення «Про Департаменту державної виконавчої служби» було затверджено Постановою Кабінету Міністрів України у 2005 році, а у 2006 році втратило чинність і до сьогоднішнього дня його не існує. Відзначимо й те, що на офіційному сайті Міністерства юстиції України визначенні завдання Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України у відповідності до Положення «Про Департамент державної виконавчої служби».

Література

1. Про виконавче провадження : Закон України від 02 червня 2016 року / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 30. Ст. 542.
2. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів : Закон України від 02 червня 2016 року. № 1403-VIII / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради. 2016. № 29. Ст. 535.
3. Про гарантії держави щодо виконання судових рішень : Закон України від 05 червня 2012 р. № 4901-VI / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради, 2013. № 17. Ст. 158.
4. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини : Закон України 23 лютого 2006 р. № 3477-IV / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 2006. № 30. Ст. 260.
5. Про державну службу: Закону України від 10 грудня 2015 р. № 889-VII / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України 2016. № 4. Ст. 43.
6. Про запобігання корупції : Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради. 2014. № 49. Ст. 2056.
7. Про затвердження Типового положення про управління забезпечення примусового виконання рішень міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції України : Наказ Міністерства юстиції України 20 квітня 2016 р № 1183/5 / Міністерство юстиції України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/z0617-16#Text>.
8. Типового положення про відділ державної виконавчої служби міжрегіональних управлінь Міністерства юстиції України : Наказ Міністерства юстиції України від 20 квітня 2016 р. № 1183/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0618-16#Text>.
9. Інструкція з організації примусового виконання рішень : Наказ Міністерства юстиції України від 02 квітня 2012 р. № 512/5 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0489-12#Text>.
10. Порядок складання та подання звітності про діяльність органів державної виконавчої служби та приватних виконавців : Наказ Міністерства юстиції України від 23 червня 2018 р. № 1979/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0756-18#Text>.
11. Департамент державної виконавчої служби URL: <https://minjust.gov.ua/ddvs/contacts>.
12. Макушев П. В. Державна виконавча служба в Україні: адміністративно-правове дослідження : дис. ... на здоб. нах. ступ. докт. юрид. наук. Запоріжжя. 2017. 534 с.
13. Про затвердження Спеціальних вимог до рівня професійної компетентності державних виконавців та керівників органів державної виконавчої служби : Наказ Міністерства юстиції України від 21.10.2016 № 3005/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1441-16>.

Анотація

Романовська О. І. Характеристика структурних підрозділів державної виконавчої служби України та їх функцій. – Стаття.

Метою дослідження є здійснення характеристики структурних підрозділів державної виконавчої служби України, а також розробка пропозицій з удосконалення їх функцій. У статті здійснено ґрунтовну характеристику структурних підрозділів державної виконавчої служби, попередньо їх систематизувавши за рівнями. Сформулювало основні функції органів державної виконавчої служби вищого рівня по відношенню до органів державної виконавчої служби нижчого рівня, які визначені як цільові елементи адміністративно-правового статусу органів державної виконавчої служби в цілому. Додатково обґрунтовано необхідність прийняття Кодексу України про примусове виконання рішень, а також сформульовано низку пропозицій для нормативних змін і доповнень.

Ключові слова: адміністративно-правовий статус, адміністративно-правовий статус, органи державної виконавчої служби, функція, структурний підрозділ.

Аннотация

Романовская А. И. Характеристика структурных подразделений государственной исполнительной службы Украины и их функций. – Статья.

Целью исследования является проведение анализа функциональности структурных подразделений государственной исполнительной службы Украины, а также разработка предложений по совершенствованию их функций. В статье проведена содержательная характеристика структурных подразделений государственной исполнительной службы, предварительно систематизировав их по уровням. Сформулированы основные функции органов государственной исполнительной службы высшего уровня по отношению к органам государственной исполнительной службы низшего уровня, которые определены как целевые элементы административно-правового статуса органов государственной исполнительной службы в целом. Дополнительно обоснована необходимость принятия Кодекса Украины о принудительном исполнении решений, а также сформулирован ряд предложений для нормативных изменений и дополнений.

Ключевые слова: административно-правовой статус, административно-правовой статус, органы государственной исполнительной службы, функция, структурное подразделение.

Summary

Romanovskaya A. I. Characteristics of structural subdivisions of the state executive service of Ukraine and their functions. – Article.

The aim of the study is to analyze the functionality of the structural units of the state executive service of Ukraine, as well as to develop proposals for improving their functions. The article provides a meaningful characteristic of the structural divisions of the state executive service, having previously systematized them by levels. The main functions of the bodies of the state

executive service of the highest level in relation to the bodies of the state executive service of the lower level are formulated, which are defined as the target elements of the administrative and legal status of the bodies of the state executive service in general. In addition, the necessity of adopting the Code of Ukraine on the enforcement of decisions was substantiated, and a number of proposals for regulatory changes and additions were formulated.

Key words: administrative-legal status, administrative-legal status, bodies of the state executive service, function, structural subdivision.